

РЕШЕНИЕ

№ 2486

гр. София, 13.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 12.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жанета Малинова

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **1264** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците.

Образувано е по жалба на С. Р. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П., с адрес [населено място], [улица], отдел РПЦ на ДАБ при МС против Решение № УПВР-34/08.01.2021г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл.13, ал.1 от ЗУБ е отхвърлена молбата на чужденеца за международна закрила, като явно неоснователна.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно, тъй като административният орган не е разгледал поотделно и в тяхната съвкупност изложените от чужденеца факти и обстоятелства, обуславящи основателността на искането му за предоставяне на статут на бежанец. Твърди, че евентуалното му завръщане в П., ще доведе до реална заплаха за живота и сигурността му и би довело до нарушаване на принципа /non refoulement / забрана за връщане на бежанците-забрана за връщане на чужденец на територията на държава, в която е застрашена неговата свобода или живот, който принцип е възприет в чл.33 от Конвенцията за статута на бежанците от 1951г. и реципиран в чл.4, ал.3 от ЗУБ.

Заявено е искане да се отмени обжалваното решение с произтичащите от това законни последици.

Жалбоподателят- С. Р. Х., редовно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът - Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, редовно

призован, не се представлява.

Представителят на СГП изразява становище, че обжалваното решение е правилно и законосъобразно, а жалбата-неоснователна.

Доказателствата по делото са писмени. Прието е заверено копие на административната преписка.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност и във връзка с доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбата е подадена в срок, от лице-адресат на оспореното решение и срещу индивидуален административен акт, подлежащ на съдебен контрол, с оглед на което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА, по следните съображения:

С молба вх.№ РД09-ВР/1873/23.12.2020г.на РПЦ-гр.С.,“Военна рампа“, вх. № УП 6663/23.12.2020г. на ДАБ, жалбоподателят, е поискал предоставяне на международна закрила. В попълнен регистрационен лист № УП 6663/23.12.2020г. е заявил, че е гражданин на П., [дата на раждане] в П., [населено място] етническа принадлежност-пащун, религия- сунит, професия- продавач, образование-основно, семейно положение –неженен, езици които владее – пащу и дари.

На 23.12.2020г. с жалбоподателя е проведено интервю, в което е заявил, че е напуснал страната си по произход, като е преминал в И. за 3-4 дни, Т.- 2 години, където е работел в цех за панталони. От Т. нелегално, с помощта на трафикат е влязъл в Република България на 21.11.2020г. На 01.12.2020г. при опит да влезе нелегално в С. е бил заловен от гранична полиция, след което е заведен в Б..

В интервюто твърди, че напуснал П., тъй като е продавал хероин и е имал проблеми с родителите си. Заявил е, че няма друга причина за напускане на страната си на произход. Твърди, че не е членувал в политически партии и др. радикално въоръжени групировки, не е арестуван в страната си на произход. Не е имал проблеми с властите или с други структури в страната си, заради неговата етническа принадлежност. Чужденецът е заявил, че желанието му е било да отиде в Италия.

С оспореното в настоящото производство решение, издадено от интервюиращ орган при ДАБ, процесната молба е приета за явно неоснователна. Административният орган е изложил мотиви, че спрямо жалбоподателя не са налице предпоставките по чл. 8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец, тъй като не са налице субективния и обективния елемент на предвиденото в посочената разпоредба понятие “основателен страх от преследване“. Прието е, че чужденецът не е имал проблеми с властите, не е арестуван или преследван по политически и религиозни причини. Напуснал е страната си на произход поради лични причини, проблеми с родителите си, поради което следва да се приеме, че е икономически мигрант, а не бежанец.

Въз основа на цялостен анализ на ситуацията в държавата за произход и на база твърденията на чужденеца в проведеното интервю е направен извод, че не се установяват и наличие на предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут на жалбоподателя, тъй като не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1, т.1 и т.2 ЗУБ. Прието е, че спрямо него не е налице заплахата поради наличие на ситуация на безогледно насилие в държавата му по произход, като са изложени подробни съображения в тази насока. В обжалваното решение е прието, че не са налице и предпоставките за предоставяне на международна закрила по чл. 8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, тъй като е пълнолетен и неженен и не са налице предпоставките по чл. 9, ал.8 от ЗУБ-по други хуманитарни причини. В

обжалваното решение е съобразено и категоричното желание на чужденеца да замине за Италия, от което е изведен правен извод, че е напълно незаинтересован от подадената молба за международна закрила пред българските власти.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган, чиято компетентност се установява от приложената по делото заповед № РД 05-790/09.12.2020г. на председателя на ДАБ, с която издателят на оспореното решение- Л. П. Д. е определен за интервюиращ орган. Обжалваното решение съответства на изискването за форма, като е издадено в писмена форма, съдържа правни и фактически основания за издаването му и е подписано от неговия издател, при което не са налице отменителните основания по чл. 146, т.1 и т.2 от АПК за неговата отмяна.

При постановяването на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила по ЗУБ и по АПК.

Настоящият състав приема, че обжалваното решение съответства на материалния закон и са налице предпоставките на чл. 13, ал. 1, т. 1 от ЗУБ, за да се приеме, че молбата е явно неоснователна.

Видно от интервюто, жалбоподателят е посочил, че в страната си по произход не е имал проблеми с властите; не е имал проблеми заради религията, нито никакви други проблеми. Единствената причина, поради която е напуснал страната си е желанието му се установи в Италия, от което е изведен обоснован правен извод, че лицето е икономически мигрант, а не бажанец, който търси международна закрила.

Въз основа на събраните доказателства, съдът намира за правилни и законосъобразни изводите на административния орган в обжалваното решение, че жалбоподателят не е бил обект на преследване по смисъла на чл.8, ал.4 от ЗУБ - поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение. Не е бил преследван поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, което да стои в причинна връзка с напускането на страната по произход.

По отношение на извода за липсата на основания за прилагане на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, съдът също намира, че решението е издадено при правилно прилагане на материалния закон. Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства – смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи върху живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случаи на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Разпоредбата на чл.9, ал.2 от ЗУБ предвижда, че тежките посегателства могат да възникнат от действия или бездействия на държавен орган или организация, на която държавата не може или не желае ефективно да противодейства. По силата на чл.9, ал.8 от ЗУБ хуманитарен статут може да бъде предоставен и по други причини от хуманитарен характер, както и поради причините, посочени в заключенията на Изпълнителния комитет на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците, които предпоставки в случая не са налице, както правилно е приел административния орган.

В случая, изводите на административния орган, че не са налице предпоставките за предоставяне на хуманитерен статут на жалбоподателя, се приемат от съда за обосновани и законосъобразни. Не се установяват и разширенията, дадени в тълкувателно решение на Съда на Европейските общности от 17 февруари 2009г. по дело № С-465/07 и тълкувателно решение на Съда на Европейския съюз от 30 януари 2014г. по дело № С-285/12 по тълкуването на чл.15, б. "в" от директива 2011/95/ЕС, които се преценяват във връзка с прилагане единствено на нормата на чл.9, ал.1, т.3 от ЗУБ. Следователно, от доказателствата по делото не може да се направи извод, че са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на държавата си по произход жалбоподателят би бил изправен пред реален риск да стане обект на заплаха, което е обстоятелство, относимо към предоставянето на хуманитарен статут.

От доказателствата, съдържащи се в административната преписка е установено, че по отношение на кандидата не са налице предпоставки за предоставяне на статут по чл.8, ал.9 и чл.9, ал.6 от ЗУБ, доколкото същият е пълнолетен и неженен. Личните, респективно икономическите мотиви на жалбоподателя да напусне държавата си по произход (изложени по време на интервюто), не могат да бъдат оценени като хуманитарни по смисъла на чл.9, ал.8 от ЗУБ, както правилно е приел административният орган и са ирелевантни в производството по предоставяне на международна закрила. В хода на съдебното производство не са събрани нови доказателства, които да водят до други правни изводи, различни от изведените в оспореното решение.

Изводите на административния орган, че молбата на лицето е явно неоснователна по смисъла на чл. 13, ал. 1 от ЗУБ, се приемат от настоящия състав за правилни, обосновани и законосъобразни.

По изложените съображения съдът приема, че жалбата е неоснователна, а оспореното решение законосъобразно, постановено в съответствие с чл. 146, т.1-5 от АПК, във вр. чл. 91 от ЗУБ.

Водим от горното и на основание чл. 85, ал.3 от ЗУБ, Административен съд София-град, Първо отделение, 67-ми състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Р. Х., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на П., с адрес [населено място], [улица], отдел РПЦ на ДАБ при МС против Решение № УПВР-34/08.01.2021г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците, с което на основание чл. 70, ал.1, във вр. чл.13, ал.1 от ЗУБ е отхвърлена молбата на чужденеца за международна закрила, като явно неоснователна.

На основание чл. 138, ал.3 от АПК, препис от решението да се връчи на жалбоподателя и на ответника, по реда на чл. 137 от АПК.

Решението е окончателно(чл.85, ал.3 от ЗУБ).

СЪДИЯ: